

říjen | listopad | prosinec

81

2026

3

OLDŘICHOVSKÉ LISTY

- Otevření školy
- Den řemesel
- Ze školní kroniky
- Renovace Schölerova kříže
- Zabezpečení skalního masivu
- Rozhovory s M. Sádkem a E. Kučerovou
- Adventní okénka

OLDŘICHOV
V HÁJÍCH

● FOTOGRAFIE Z OTEVŘENÍ ŠKOLY – 1. 9. 2026

● SLOVO ÚVODEM

Vážení spoluobčané, milí sousedé, tak co si budeme povídat? Dovolená za námi, Vánoce před námi. A zase ta zima a dřevo... No už aby bylo léto.

Začneme veseleji! Konečně prší! Vrt číslo 2 běží, přes záclonu z okna kanceláře vidím rozsvícená okna školní družiny, kuličkodráhou se řítí kuličky, altán má vztyčenou střechu, pod viaduktem asfalt, uzavírka byla pouze jeden den, Pod Špičákem nový asfalt a při přejezdu mostu do hospůdky k Františkovi nám nedrkotají zuby a konečně je opravené i propadlé předmostí. Od občasníku k občasníku, něco málo se stihlo.

V srpnu jsme byli ve Višňové převzít tři ocenění. Vesnická knihovna Libereckého kraje pro rok 2026, Zlatá cihla za rekonstrukci školy a Bílá stuha za komunitní život a práci s mládeží. Ocenění s sebou nesou finanční dar. Pro knihovnu 50 tisíc a za Bílou stuhu dotaci ve výši 800 000,-. Naše knihovna byla nominována do celorepublikového kola. Komise nás již navštívila a nyní netrpělivě čekáme, jak to dopadne. Tímto děkuji panu knihovníkovi a všem patronům, kteří o knihovnu s láskou a zájmem pečují. Knihovna se stává srdcem obce a v kombinaci s novou školou je to přirozená symbióza. Škola je zkolaudována a 1. 9. 2026 proběhlo slavnostní zahájení školního roku. Co se dělo 31. 8. odpoledne na chodbách školy bylo trochu děsivé. Vrtalo se, skládalo se, nastavovalo se. Člověk by nevěřil, že se druhý den ráno otevrou dveře prvním školákům.

Když má starší dcera vidí fotky a videa z dění ve škole, tak mi až vyčítá: jak to, že její hodiny takto neprobíhaly? Kde to jako studovala? Je to pro mě zajímavý úhel pohledu a ujištění, že jdeme správným směrem. Můj malý osobní test na vlastních dětech. Jak dva rozdílné světy budou formovat tři rozdílné osobnosti. Přeji celému školnímu kolektivu mnoho štěstí a radosti s dětmi. Ať škola s jejich péčí vzkvétá a děti svým smíchem pohladí nejednoho kolemjdoucího.

Začátkem prázdnin byl spuštěn vrt číslo 2! Tento vrt jsme připravovali ve spolupráci s Mikroregionem Jizerské podhůří. Jelikož jsme nebyli připraveni

na zhroucení vrtu číslo 1, byly to pro nás nečekané a významné investice do nového vrtu. Z tohoto důvodu jsem se sešla se zástupcem Libereckého kraje a domluvila spolufinancování výstavby vrtu č. 2. MJP nyní dokládá potřebné doklady a věřím, že nám bude investice alespoň zčásti uhrazena dotací od Libereckého kraje. Vrt č. 2 nás zachránil při nadměrně suchých měsících. Sama mám doma přírodní pramen, který čas od času v létě vyschne, ale aby netekl ani v září... To se ještě nestalo. Sucho je bezpochyby velkým tématem a my se mu budeme v dalších letech pečlivě věnovat. Obec poptala hydrogeologa a hledáme lokality, kde zřídíme vrt číslo 3, který by byl posilovacím vrtem pro Oldřichov. Máme již cenovou nabídku na zřízení průzkumného vrtu a je nezbytné připravit další řešení zásobování pitnou vodou pro Oldřichov, abychom nečelili dalším krizovým situacím.

Na odvodnění viaduktu probíhají méně viditelné, ale o to důležitější práce. Stroje se přesunuly mimo komunikaci a v současné době je budováno odvodnění podél náspu železniční tratě až k výústnímu objektu. To je přesně to, co nám celou tu dobu chybělo. Práce by měly být dokončeny do konce září.

Rozhodli jsme se položit nový asfalt na komunikaci Ke Špičáku, která byla ve velmi špatném stavu. Taková třešinka na dortu, říkali jsme si. To byste nevěřili, kolik komplikací jsme řešili. Ale jsme ve finále a komunikace dostala nový povrch. Věřím, že nyní plní svůj účel a její uživatelé jsou spokojeni.

Dne 5. 9. 2026 jsme pořádali Oldfest, ke kterému jsme přilepili Den řemesel. Účast nebyla hojná, ale osobně musím říct, že máme v obci velmi různorodé a šikovné řemeslníky napříč řemesly. Celá akce mne nadchla a moc se mi líbila. Tímto dnem jsme provázali spolupráci s naším polským partnerem FUNDACE KUŹNIA – Zagroda Łużycka, se kterým realizujeme projekty ve spolupráci s Euroregionem Nisa financované z programu Interreg Česko-Polsko. Na naší straně v rámci tohoto projektu vzniká turistický přístřešek – altán na návsi a kuličkodráha. Novou zkušeností je pozorovat našeho partnera v Polsku

a těšíme se na opětování návštěvy u něj v Zagroda Łużycka v polské obci Osiek Łużycki, kde se nachází vzdělávací a kulturní areál zaměřený na poznávání tradičního života, řemesel a technických dovedností spojených s lužickým regionem.

Tento a mnoho dalších projektů se nám podařilo financovat především z dotačních titulů. Štěstí nám v oblasti dotací přálo a obec se nemusela zadlužit (tj. vzít si žádný nový úvěr). Věřím, že se obci bude takto dařit i v dalších letech.

Ve středu 9. 9. se uskutečnilo jednání se zástupci mobilních operátorů, Ministerstva průmyslu a obchodu, Českého telekomunikačního úřadu a obcí Frýdlantského výběžku. Jednání se neslo v duchu řešení nedostatečného signálu, ohrožení bezpečnosti v krizových situacích, problematiky takzvaných bílých míst. Obec Oldřichov byla takovým příkladem dobré praxe, kdy se u nás již projektuje a povoluje umístění příhradového stožáru na posílení mobilního signálu. V ČR je přes 18 000 bílých míst. ČTÚ dal pokyn jednotlivým operátorům pokrýt dohromady asi 500 těchto lokalit. Operátoři si vybírají lokality, kde je reálná šance uspět. Vzhledem k naší aktivitě, žádostem zasílaným na ČTÚ a následně na MPO, jsme spadli do balíku lokalit, které se připravují. Na jednání nám bylo vysvětleno, že dojem ze slábnoucího signálu je způsoben změnou – navyšováním frekvencí a zvyšujícím se nároku na datové služby. Pevně věřím, že se v nejbližší době podaří záměr Vodafone realizovat a signál bude posílen.

Přeji Vám barevné babí léto, vrchovaté košíky hub a plné studny vody,

:: Jana Šťastná, starostka obce

● BLAHOPŘEJEME

V červnu, červenci a srpnu 2026 svá významná životní výročí oslavili:

Věra Zikmundová, Petruška Dostálová, Vladimír Mráz, Vladimír Šťastný, Jana Hodačová, Jan Moravec, Danuše Veselá, Helena Gierlowská, Kristina Durdisová, Marie Peřinová, Libor Práč, Radek Štučka, Monika Bímová, Milan Baranovský, Jana Dolejšová, Václav Florián, Alena Tannertová, Jiří Tomášek, Michal Čvančara, Michal Zubr.

● REKONSTRUKCE MÍSTNÍ KOMUNIKACE K VODOJEMU

V červenci byla provedena rekonstrukce místní komunikace K Vodojemu v lokalitě Pod Špičákem. Součástí stavby byla příprava podkladu a následná pokládka nového asfaltového povrchu, která významně zlepšila technický stav komunikace i komfort jejího užívání.

Před samotným asfaltováním proběhly přípravné stavební práce a dne 17. července 2026 byla provedena celoplošná pokládka asfaltového povrchu. Z důvodu zajištění kvality a bezpečnosti prací byla komunikace po dobu asfaltování zcela uzavřena. Již následující den byl provoz opět obnoven.

V průběhu realizace bylo nutné upravit rozsah stavebních prací. Na základě nesouhlasu vlastníků sousedních nemovitostí s navýšením nivelety komunikace byl úsek od křižovatky u č. p. 53 ke vjezdu na hlavní komunikaci dokončen dodatečně 12. srpna. Po zajištění vhodné techniky došlo ke snížení stávajícího povrchu frézováním a následně i k položení nového asfaltového krytu.

Tento projekt „Oprava místní komunikace K Vodojemu Oldřichov v Hájích“ podpořil Liberecký kraj částkou 221 231 Kč. Za podporu našeho projektu děkujeme!

● ODVODNĚNÍ KOMUNIKACE POD VIADUKTEM MÍŘÍ DO FINÁLE

Práce na odvodnění místní komunikace pod viaduktem začaly 17. července, o něco dříve, než bylo původně plánováno. Během léta se vystřídaly zemní práce, pokládka drenáží a potrubí, stavba opěrné zdi, odláždění horských vpustí, přídlažby, zádržný val i nový asfalt. To nejdůležitější se ale nyní odehrává mimo komunikaci a na první pohled není příliš vidět.

První týdny stavby byly pro obyvatele lokality nejnáročnější. Vyboursal se původní odvodňovací žlab, vznikly základy nové opěrné zdi, pokládaly se obrubníky a na konci července došlo k překopu komunikace kvůli osazení příčného potrubí. Provoz byl veden po polovinách a rezidenti museli zejména během pracovní doby stavby počítat s omezením. Průjezd vozidel integrovaného záchranného systému zůstal po celou dobu zachován.

Začátkem srpna se část prací přesunula mimo samotnou komunikaci. Pokračovalo dláždění před viaduktem i za ním, úpravy zemního tělesa, budování horských vpustí a opěrné zdi. 12. srpna bylo příčně přes silnici položeno další odvodňovací potrubí, což si vyžádalo krátkodobě výraznější omezení provozu.

Největší zásah do dopravy přišel 21. srpna, kdy se pokládal nový asfalt a komunikace musela být zcela uzavřena. Obyvatelé mohli využít odstavné plochy v centru obce. Hned následující ráno, 22. srpna, byl provoz opět obnoven.

Nový asfalt ale neznamená konec celé stavby. V současnosti probíhá její méně viditelná, ale velmi důležitá část. Stroje se přesunuly mimo komunikaci a buduje se odvodnění podél náspu železniční tratě až k výústnímu objektu.

Právě tato část stavby je pro skutečné vyřešení problémů s vodou v okolí viaduktu zásadní. Nestačí vodu zachytit podél komunikace, ale je potřeba ji odvést mimo zatížené místo. Do dnešního dne nám voda nikam neodtékala a způsobovala ono namrzání. Výústní objekt je již vybudován. V celé trase jsou zřízeny kontrolní šachty.

Pokud půjde vše podle plánu, měly by být práce dokončeny do konce září.

Děkujeme všem obyvatelům dotčené lokality za trpělivost a respektování dopravních omezení během celé stavby.

● PO 46 LETECH MÁME ZASE ŠKOLU!

Úterý 1. září 2026 se zapíše do historie Oldřichova v Hájích. Po dlouhých 46 letech se v naší obci znovu otevřela základní škola. Do lavic usedlo prvních jedenáct dětí, další tři budou vedeny v individuálním vzdělávání.

Slavnostní dopoledne začalo před školou, kde prvňáčky, rodiče i hosty přivítaly starostka Jana Šťastná, místostarostka Jiřina Vávrová, ředitelka školy Jana Pospíšilová a zástupci vzdělávacího programu Začít spolu. Pak přišel okamžik, na který jsme čekali opravdu dlouho – přestřižení pásky a oficiální otevření školy.

Následovalo sázení školního stromu. Připravená jáma byla tak poctivá a mokrá, že všichni museli nazout holiny a společnými silami se pustit do práce. Sázení se trochu protáhlo, takže mezitím stihl dorazit i senátor Michael Canov, který prvňáčky pozdravil přímo v jejich nové třídě.

Písmenka, Dubánek a jedno velké tajemství

Ve třídě už patřil program hlavně dětem. S paní ředitelkou si zazpívaly Písmenkovou polívku, každý prvňáček našel své písmenko a všichni se seznámili se třemi háčkovanými kamarády – Dubánkem, vílou Violkou a Trojlístkem. Ti je budou provázet během školního roku.

Překvapení čekalo také na rodiče. Děti už v červnu natočily videoklip ke školní písni a celé prázdniny dokázaly udržet jeho premiéru v tajnosti. Na památku svého prvního školního dne pak dostaly medaile s trojlístkem a také kuličku do nové kuličkodráhy, která vzniká na louce u školy.

První den nebyl o sezení v lavicích. Děti si vyzkoušely frotáž a vytvořily srdce plné trojlístků, navrhly papírová

trička a upekly sušenky se školními a podzimními motivy.

Když se potkají prvňáci se seniory

Jedno z center aktivit nazvané Zpátky do minulosti dětem ukázalo, jak vypadala školní docházka v době, kdy do původní oldřichovské školy chodili dnešní senioři. Členové Klubu seniorů děti provázeli i dalšími aktivitami a jejich zájem a zvědavost je viditelně těšily.

Právě mezigenerační spolupráce je jedním ze směrů, který chce škola dál rozvíjet. Nemá být uzavřeným světem pouze pro děti, ale přirozenou součástí života celé obce.

A podobně chceme využívat i to, co máme doslova za dveřmi. Jizerské hory budou pro naše děti jednou velkou učebnou. Škola plánuje spolupráci se STŘEVLIKem, Nadací Ivana Dejmla pro ochranu přírody a dalšími partnery. Připravuje například projekt Ptáci, brouci jsou tu s námi. Přirozeným partnerem bude také obecní knihovna –

společně chystáme pasování prvňáčků na čtenáře, Uspávání svatojánských broučků a další programy.

Nejen škola pro děti

Za otevřením školy stojí roky příprav, rekonstrukce za více než 22 milionů korun a dlouhá řada administrativních, stavebních i organizačních kroků. Prvního září ale všechny dostaly konkrétní smysl.

Návrat školy je totiž mnohem víc než otevření jedné první třídy. Je to velký krok pro celý Oldřichov. Škola přinese nové možnosti zájmových aktivit, vzdělávání a setkávání, propojí děti, rodiče, seniory, knihovnu, spolky i další organizace a může se stát dalším přirozeným centrem komunitního života.

Po 46 letech máme v Oldřichově znovu školu. Teď už je na nás všech, aby nebyla jen místem, kam děti chodí za vzděláním, ale aby byla i místem, které bude žít spolu s celou obcí.

● POJĎTE SE PODÍVAT DO ŠKOLY

V pondělí 25. června se široké veřejnosti otevřely dveře naší krásné nové školy. Chtěli jsme, aby i ti, kteří zrovna doma nemají školáky, měli možnost nahlédnout do nově zrekonstruované budovy původního obecního úřadu v Oldřichově v Hájích. Návštěvníci mohli na vlastní oči vidět, jak neuvěřitelnou – a za mě nesmírně vkusnou a citlivou

– proměnou tato historická budova prošla. Od září bude sloužit primárně dětem z obce a okolí, ale své místo si tu najde každý. Budova totiž bude částečně fungovat i jako komunitní centrum a praktické zázemí pro obecní akce.

Na uvítanou vedení obce přichystalo malé občerstvení ve formě ovoce, kávy,

šampaňského a samozřejmě i toho dětského, protože účastníky prohlídky byly i samy děti. Po úvodním přípitku provedla paní starostka všechny přítomné budovou a její výklad se věnoval jak samotné rekonstrukci, tak celému procesu založení školy a následujícím krokům.

Prohlídka začala v plně vybavené výdejně obědů s jídelnou, která nakrmí nejen školáky a zaměstnance školy, ale možnost stravovat se zde dostanou také senioři a zaměstnanci obce. Následovalo zázemí pro personál, hygienické prostory, šatny a první učebna. O patro výš pak mohli všichni obdivovat úžasné, světlem projasněné učebny, moderní sociální zařízení a učitelský kabinet. V učebně

s interaktivní tabulí se návštěvníci usadili a sledovali video zachycující postupné práce na rekonstrukci budovy. V tuto chvíli se využily úžasné praktické venkovní žaluzie. A protože naše obec získala ocenění v soutěži Vesnice roku a samotná škola získala ocenění „Zlatá cihla“, pouštělo se i prezentační video Oldřichova. V posledním patře pak všechny nadchl půdní prostor přeměněný na relaxační a tvůrčí místnosti spolu s prostornou terasou... a najednou by se většina z nás chtěla vrátit do školy a nejlépe do takové, kterou máme v Oldřichově. Poté měli všichni možnost projít si budovu ještě jednou samostatně, doptat se na detaily, a dokonce si i zavzpomínat na minulost tohoto místa.

Akce se zúčastnila nejen starostka obce, ale i paní ředitelka školy. Obě si navzájem poděkovaly za skvělou spolupráci, která celému projektu předcházela – cesta to totiž nebyla vůbec jednoduchá a stála na obrovské vzájemné důvěře. Velké poděkování patřilo všem, kteří toho všeho byli aktivními účastníky a podporovateli. Konkrétně zaznělo poděkování architektům stavby, stavební firmě a v neposlední řadě paní místostarostce, která byla po celou dobu spolehlivou oporou jak pro paní starostku, tak pro paní ředitelku. Děkujeme všem, kteří se přišli podívat a sdíleli s námi tento důležitý krok pro naši obec!

:: Daniela Havlíčková

● ŽIVOT VE ŠKOLE ZAČAL PULSOVAT NA PLNÉ OBRÁTKY

Celý srpen jsme společně s novou kolegyní Lenkou Koprnovou strávili zařizováním budovy a zajištěním chodu organizace. Úkolů bylo opravdu mnoho, někdy jsme měly pocit, že nemá cenu chodit domů na noc. Vše se, i s pomocí pracovníků obce a kamarádů, zvládlo.

Poslední srpnový den dorazili pamětníci, kteří zažili 1. třídu v původní oldřichovské škole. Strávili jsme společný čas ve vzpomínkách na jejich dětství a dál se společně věnovali přípravám na 1. zářijový den školy. Senioři nám pomohli s výtvarnými dílnami a místností nazvanou Zpátky do minulosti. Budete ji moci navštívit i v den komunálních voleb.

Spolupráce s nimi mě velice těší a baví a musím dodat, že v širém kraji o takové spolupráci není slyšet. Jsou naším pokladem.

Slavnostní zahájení školního roku 2026/2027 bylo velmi příjemné. První přání a zdravotní prohlídky před budovou školy, byl zasazen školní strom. Pozdravit žáky přijela Iveta

Pasáková, ředitelka programu Začít spolu, a senátor Michael Canov.

Ve třídě jsme s dětmi hledali písmenka, zazpívali si písničku, kterou děti znaly z předškolních klubů a pustili jsme rodičům překvapení ve formě školního videoklipu. Ten si můžete najít a poslechnout na školních webových stránkách.

Následoval volný program s dílnami a občerstvením.

Dva týdny školy uběhly jako voda. Děti se seznámily s okolím školy, vydaly se na cyklo-výpravu k Ekocentru, kde se potkaly s kamarády z 1. třídy ze ZŠ Mníšek.

Trénujeme práci ve skupinách a již jsme zvládli první centra aktivit. To je vzdělávací doména našeho školního programu.

Moc si užíváme i novou výdejnu a skvělá jídla, která nám dováží jídelna z Frýdlantu. Výdej zajišťuje další školní pracovník Klára Bočková. Ve výdejně je jako doma.

Pedagogický tým doplňuje paní vychovatelka Jana Kvapilová, která má u nás jen částečný úvazek a dojíždí z Nového Města pod Smrkem.

Škola přinesla život do obce, nové aktivity pro společnost a seniory, a hlavně příležitost pracovních míst. Pokud vše půjde podle plánu, bude v ní zaměstnáno 5–6 místních občanů. Obec zrenovovala chátrající budovu, která nyní září. Děkují.

:: Jana Pospíšilová

● ZABEZPEČENÍ SKALNÍHO MASIVU ZA BUDOVOU ČP. 229

V únoru letošního roku došlo k odtržení části skalního masivu za budovou obecního úřadu č. p. 229. Padající kamení poškodilo dvě zaparkovaná vozidla. Přestože obec událost nahlásila pojišťovně, ta pojistné plnění odmítla. Po konzultaci s poškozenými se zastupitelstvo rozhodlo uhradit náklady na opravu obou vozidel z rozpočtu obce, aby poškození občané nemuseli nést následky mimořádné události.

Současně obec zahájila kroky vedoucí k dlouhodobému zabezpečení nestabilního svahu. Byl zpracován znalecký posudek, osloveny realizační firmy a probíhala jednání s odborníky na sanaci skalních masivů. Diskutovalo se o různých možnostech řešení – od kotvení skal až po úpravu svahu jeho přetvarováním. Pro další postup bude zpracována projektová dokumentace a geotechnický průzkum, které jsou nezbytné také pro případné získání dotačních prostředků.

Důležitou součástí řešení byla i jednání s vlastníky pozemků nad skalním masivem. Obec se dohodla s panem Pavlem Pražlerem na odkoupení části pozemků, na nichž se nestabilní skála nachází. Současně je v jednání dohoda s panem Lubošem Vávrou o odkoupení části sousedního pozemku. Tím obec získá nejen další část území potřebnou pro zabezpečení skalního masivu, ale zároveň napraví dlouhodobý majetkoprávní stav, kdy část obecní stavby zasahovala na soukromý pozemek.

Řešení celé situace bude pokračovat i v dalších měsících. Cílem obce je především zajistit bezpečnost obyvatel, ochránit okolní majetek a připravit takové technické řešení, které bude dlouhodobě účinné a současně umožní využít dostupné dotační prostředky.

:: Jiřa Vávrová

● NOVÝ DODAVATEL SVOZU ODPADŮ BYL VYBRÁN

Na jaře letošního roku úspěšně završily obce Mníšek, Nová Ves, Oldřichov v Hájích a Stráž nad Nisou společné výběrové řízení na zajištění svozu a nakládání s komunálním odpadem. Šlo o první veřejnou zakázku tohoto rozsahu, kterou všechny čtyři obce připravily a realizovaly společně. Důvodem vyhlášení veřejné soutěže byla skutečnost, že dosavadní smlouva na svoz komunálního odpadu byla uzavřena přibližně před dvaceti lety. Další pokračování bez nového výběrového řízení by již nebylo v souladu se zákonem o zadávání veřejných zakázek. Bylo proto nutné vybrat nového dodavatele transparentním způsobem prostřednictvím otevřeného zadávacího řízení.

Do výběrového řízení byla podána jediná nabídka. Společnost FCC Liberec, s.r.o. splnila všechny požadavky zadávací dokumentace, a zastupitelstva všech zapojených obcí proto schválila její výběr jako nového poskytovatele odpadových služeb. Nový systém začne fungovat od 1. ledna 2027.

Příprava veřejné zakázky trvala několik měsíců a předcházela jí intenzivní spolupráce všech čtyř obcí. Jedním z hlavních cílů bylo nastavit transparentní podmínky soutěže a zároveň zachovat kontrolu nad náklady jednotlivých obcí. Vysoutěžené ceny jsou sjednány na období 48 měsíců (4 let). Po přepočtu na jeden rok činí:

- Stráž nad Nisou: 4 005 732,98 Kč bez DPH/rok
- Mníšek: 3 099 903,69 Kč bez DPH/rok
- Nová Ves: 2 299 883,88 Kč bez DPH/rok
- Oldřichov v Hájích: 1 154 925,72 Kč bez DPH/rok

Celková vysoutěžená cena představuje přibližně 10,56 milionu Kč bez DPH za rok. Výsledná cena odpovídá

současné situaci na trhu a bude záviset také na skutečném množství svezeneho odpadu, protože část ceny je stanovena podle jeho hmotnosti.

Nová smlouva přináší modernější způsob oceňování služeb. Cena je rozdělena do tří složek – podle skutečně svezeneho množství odpadu, podle výkonu svozové techniky a podle pronájmu sběrných nádob. Tento model lépe odráží skutečný rozsah poskytovaných služeb a zároveň motivuje dodavatele k důslednému svozu veškerého odpadu.

Součástí zadávacích podmínek byly také požadavky na využívání nízkoemisních svozových vozidel, možnost kontroly pohybu svozových aut prostřednictvím GPS a připravenost na další rozvoj moderních způsobů třídění odpadu.

Pro obyvatele přinese nový systém také několik praktických změn. **Tou nejvýznamnější je sjednocení frekvence svozu směsného komunálního odpadu na jednou za 14 dní. Od 1. ledna 2027 tak již nebude v žádné z obcí probíhat týdenní svoz směsného odpadu.** Toto opatření odpovídá současnému trendu v odpadovém hospodářství, jehož cílem je podpořit důslednější třídění odpadu a snížit množství směsného komunálního odpadu ukládaného na skládky nebo určeného ke spalování.

Společné zadání veřejné zakázky ukázalo, že spolupráce okolních obcí přináší konkrétní výsledky. Díky společnému postupu se podařilo připravit kvalitní a transparentní soutěž, která zajistí stabilní fungování odpadového hospodářství od roku 2027 a vytvoří prostor pro jeho další rozvoj v následujících letech.

:: Jiřa Vávrová

● DEN ŘEMESEL A 12. OLDFEST

V sobotu 5. září se na louce u školy uskutečnil Den řemesel, připomněli jsme si 645 let od první písemné zmínky o naší obci a celý den završil 12. ročník festivalu Oldfest. A byla to jízda.

Den řemesel byl součástí našeho česko-polského projektu „Společně pro rozvoj cestovního ruchu Oldřichov v Hájích – Zagroda Łużycka“, podpořeného z Fondu malých projektů programu Interreg Česko-Polsko 2021–2027 prostřednictvím Euroregionu Nisa. Projekt, který potrvá do dubna 2027, propojuje Oldřichov s polským partnerem Zagroda Łużycka v Osieku Łużyckém a zaměřuje se na tradiční řemesla, cestovní ruch a společnou propagaci obou míst. Velmi nás potěšila osobní návštěva našeho polského partnera.

Řemesla naživo

Od jedenácti hodin mohli návštěvníci sledovat řemeslníky přímo při práci a mnohé si také sami vyzkoušet. Kovářské řemeslo představil Jan Moravec (spousta kluků se nemohla celé dopoledne od výhně odtrhnout!), řezbářství Ondřej Mašek, pletení košíků Josef Oboňa s Věrou Landsmannovou, práci s vlnou Petra Repčáková. Zuzka Uhrinová s Ivou Battunovou připravily bylinkářský workshop a výrobu parfémů, Jan Duda ukázal výrobu ptačích budek a Adam Pospíšil tvorbu dřevěných šperků.

Nechyběl ani Pohádkový svět víly Všeumělky Lenky Bártů, háčkování a pletení s Danielou Janečkovou a malování na obličeje. Poetickou pohádku pro děti „Deset dvacet brácha v břiše“ tentokrát přivezlo studio Damúza.

V centru Oldřichova už díky projektu vzniká nový turistický

altán a vyrábí se také originální ručně vyřezávaná dřevěná kuličkodráha. Obojí bude po dokončení volně přístupné a nabídne návštěvníkům, cyklistům i místním další zastavení. První část kuličkodráhy už děti mohly vyzkoušet. Kuličky si můžete zakoupit v místním obchůdku!

Na polské straně připravuje Zagroda Łużycka stálou vzdělávací expozici tradičních řemesel se 140 historickými nástroji, dva dokumentárně-vzdělávací filmy o historii kovářství a tesařství a dvojjazyčné vzdělávací materiály s QR kódy.

Oldfest

Po skončení řemeslné části programu převzala hlavní roli hudba a 12. ročník Oldfestu.

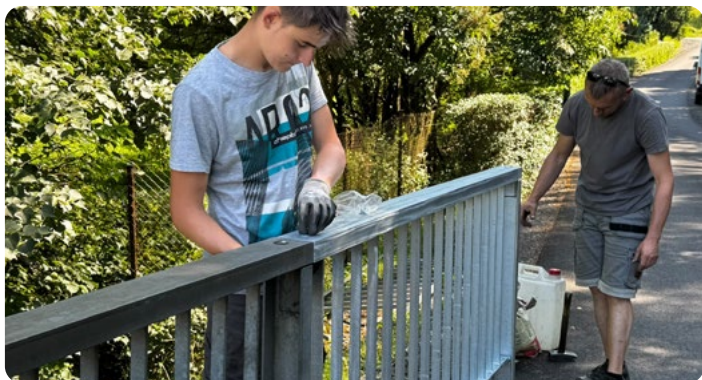
Na pódiu se postupně představili Modrý Houpačky, Kaleidoskok, Unique Rhythm a Horizon, o pořádnou dávku humoru se postaralo divadlo Imjoy. Vrcholem večera se stala italská kapela Octopuss, která odehrála devadesátiminutový koncert a strhla publikum svou obrovskou energií.

Každý další ročník Oldfestu je o něco náročnější, ale zároveň přináší nové zkušenosti a ukazuje, že tahle akce už má v Oldřichově své pevné místo. A hlavně – že bez lidí, kteří pomáhají s přípravou, organizací, občerstvením, úklidem nebo festival podporují finančně a materiálně, by to nešlo. Velké poděkování proto patří Muňanu, pekařům z Moven, pivovaru Beran a Posilovně, stejně jako Marku Bímovi, Pavlu Šimečkovi, pile Facek a Haně Maděrové za finanční podporu. Díky patří také vedení a pracovníkům obce, všem pekařkám, dobrovolníkům a pomocníkům, kteří přiložili ruku k dílu. A samozřejmě všem návštěvníkům, kteří přišli.

:: Jana, Jířa a Jana

● DROBNOSTI, KTERÉ DĚLAJÍ NAŠI OBEČ JEŠTĚ HEZČÍ

● OLDŘICHOV SI Z KRAJSKÉHO KOLA VESNICE ROKU ODVEZL TŘI OCENĚNÍ

V úterý 4. srpna 2026 jsme se ve Višňové zúčastnili slavnostního předávání cen krajského kola soutěže **Vesnice roku 2026**. Letošní ročník byl pro Oldřichov v Hájích mimořádně úspěšný – z krajské slavnosti jsme si odvezli hned tři ocenění.

Nejvýznamnějším z nich je **Bílá stuha** za práci s mládeží a podporu rodin a seniorů. Velkou radost nám udělalo také ocenění **Vesnická knihovna Libereckého kraje roku 2026**. Naše knihovna tak potvrdila, že už dávno není jen místem, kam se chodí pro knihy, ale především živým komunitním, vzdělávacím a kulturním centrem obce.

Třetím úspěchem je **Zlatá cihla**, ocenění udělované za příkladnou péči o stavby a jejich citlivou obnovu. I toto ocenění je pro nás potvrzením, že proměny, kterými Oldřichov v posledních letech prochází, mají smysl.

Hlavní cenu – Zlatou stuhu a titul Vesnice Libereckého kraje roku 2026 – získala Višňová, která byla zároveň hostitelem celé slavnosti. Modrou stuhu si odvezlo Rádlo, Oranžovou stuhu Zlatá Olešnice a Zelenou stuhu Rynoltice.

Tři ocenění z jednoho ročníku soutěže jsou pro Oldřichov v Hájích krásným výsledkem. Především jsou ale oceněním

práce lidí, kteří se podílejí na životě obce – vedou kroužky, pořádají akce, pracují s dětmi, starají se o knihovnu, spolky i veřejný prostor a pomáhají vytvářet místo, kde se dobře žije.

Děkujeme všem, kteří k tomuto úspěchu přispěli. Je to ocenění pro celý Oldřichov.

:: Jana, Jíra a Daniela

INFORMACE Z KNIHOVNY

Nejdůležitější a nejvýznamnější událostí pro naši knihovnu je ocenění „Vesnická knihovna roku Libereckého kraje 2026“.

Toto ocenění se uděluje každým rokem již od roku 2000 (s výjimkou let 2020-21) v rámci soutěže Vesnice roku. Je to velké ocenění naší společné práce. Knihovna u nás není jen místo pro půjčování knih, je srdcem komunitního života naší obce, kde se setkávají lidé všech generací na besedách, promítání filmů, tvořivých dílnách, sousedských setkáních, vzdělávání a aktivitách pro naše děti. Za to patří vám všem velké poděkování, je to hlavně vaše zásluha.

Pro ocenění jsme si dojeli do obce Višňová 4. 8. 2026, kde jsme vedle diplomu získali i peněžitou odměnu ve výši 50 tisíc Kč.

Na základě vítězství v Libereckém kraji jsme byli nominováni do celorepublikové soutěže „Knihovna roku 2026“. Té se zúčastňují vítězné vesnické knihovny všech 14 krajů republiky.

Hodnotící komise sestavená Ministerstvem kultury přijela do naší knihovny 26. srpna 2026.

Vyhodnocení proběhne za naší účasti 1. října 2026 v Praze v Zrcadlové kapli Klementina. Tak nám drzte palce.

Prezentaci pro hodnotící komisi perfektně připravila naše místostarostka Jiřina Vávrová. O aktuální uspořádání knižního fondu knihovny se nám postarala Bc. Andrea Danielová, vedoucí oddělení služeb knihovnám okresu Liberec z KVKKI; také jí patří velký dík. A v neposlední řadě musím poděkovat těm nejpilnějším pomocníkům v přebalování knih s potrhávanými obaly. Byla jich celá řada, ale musím vyzdvihnout především paní Částkovou, Brzobohatou, Havlíčkovou, Kerdovou, pana Vávru a Janu a Romana Slezákovy. Ještě nesmím zapomenout poděkovat za pomoc s úklidem a vylepšením označení knih Daniele Havlíčkové, Karlu Novotnému a Kubovi Kabíčkovi.

K připravovaným akcím pod záštitou knihovny a Cestafestu, o kterých jsem se již částečně zmínil v minulých OL, předávám aktuální informace:

22. října od 18.30 hodin v knihovně to bude „Otokar Březina věčností znějící“. Zazní Petrem Kopejskou zhudebněné básně Otokara Březiny.

13. listopadu od 19 hodin v Besedě promítání dokumentárního filmu „Moudrost traumatu“. Světznámý lékař Dr. Gabor Maté nás provede tématem skrytých ran z minulosti a ukáže, jak formují naše chování, zdraví i vztahy. Po promítání následuje beseda s psychoterapeutem Jakubem Kabíčkem.

Ve čtvrtek 5. listopadu od 18 hodin v Besedě pak bude již avizovaná přednáška spisovatelky a cestovatelky Pavly Jazairiové na téma jejích cest po Blízkém východě.

Letos chceme ještě uskutečnit další besedy a přednášky – ing. Jiřího Hovorky, revírníka lesní správy frýdlantských lesů na téma „Nenechme lesy shnít“, pana Štroma z Hejnic o pomníčkách v Jizerských horách a dalších. U těchto akcí nemáme ještě potvrzené termíny návštěv.

O všech uvedených akcích vás ještě budeme detailně informovat na vývěskách v obci a Muniopolisu.

A nyní o nabídce nových knih.

Z výměnného fondu například knihy od autorů Březinová, Hanišová, Harasimová, Javůrek, Lapen, Deaver, Vondruška a další. Obohacením pro naše nejmenší čtenáře je cca 25 leporel obsahujících písničky, říkadla a pohádky. Přijďte si vybrat.

Novinkou bude půjčování deskových her, máme jich asi 25 druhů, pravděpodobně od 1. listopadu.

Místo SKOČ (sousedský klub oldřichovských čtenářů) chceme od podzimu přejít na vzájemné předčítání zajímavých knih. Je to výborná terapie pro trénování paměti. Doufáme, že vás to zaujme.

Dalším příspěvkem k obohacení činnosti knihovny by měla být stolní hra „Přines si svou knihu“. Pravidla jsou jednoduchá a vysvětlíme si je při prvním setkání. Vy si jenom přinesete svou knihu. Problémem je tuto hru opatřit, je totiž všude vyprodána. Nemáte ji někdo k zapůjčení?

V plánu je také slibované „Křeslo pro hosta“. Oslovíme naše čtenáře k vytipování zajímavých sousedů, kteří by nám byli ochotni vyprávět o svém životě. Vzájemně se poznávat, to je krédo našeho záměru.

Tak to je vše, těším se na vás v knihovně, ať už při půjčování knih nebo na některé z avizovaných akcí. Přeji krásné podzimní dny.

:: Váš knihovník Pepa Bulíř

● RENOVACE KŘÍŽE JOSEFA SCHÖLERA V SEDMIDOMCÍCH

Pokračujeme v péči o drobné památky, které jsou nenápadnou, ale cennou součástí historie naší obce. Tentokrát přišel na řadu kříž z roku 1861, který už dlouhá léta stojí u bývalého domu čp. 76.

Restaurování se opět chopila restaurátorka Vanesa Trostová. Na obnově kovových částí spolupracuje kovář Jan Moravec. Práce ještě nejsou u konce, ale už nyní je vidět obrovský rozdíl. Z pískovcového podstavce postupně zmizely nevhodné vrstvy z předchozích neodborných oprav, znovu vystupují jemné kamenické detaily, ornamenty i nápisy a památka doslova prokoukla. Vanese držíme palce při její pečlivé práci a těšíme se, až budeme moci ukázat kříž po kompletní renovaci.

Stav kříže před a po renovaci

Co o kříži víme?

Tentokrát máme štěstí, protože se dochoval starý evidenční záznam mníšecké farnosti, který nám o památce prozrazuje překvapivě mnoho. Popisuje ji jako litinový krucifix na pískovcovém podstavci („Ein Crucifix von Gusseisen auf Sandsteinpostament“) a uvádí, že byla vysvěcena.

Kříž nechal v roce 1861 zřídit Josef Schöler, který je v historickém záznamu označen jako Häusler – domkář – v tehdejší Buschullersdorfu, dnešním Oldřichově v Hájích. Bydlel v domě čp. 76 a právě u tohoto domu byl kříž postaven. Na samotném podstavci kříže se dochoval další nápis, který Josefa Schölera označuje jako majitele domu a tkalce:

*Errichtet 1861 von
Joseph Schöler,
Hausbesitzer und Weber.*

Tedy:
*Postaveno roku 1861
Josefem Schölerem,
majitelem domu a tkalcem.*

Historický záznam obsahuje ještě jeden zajímavý detail. Péče o kříž měla být povinností každého dalšího majitele domu čp. 76 a na jeho údržbu byl dokonce zřízen zvláštní fond ve výši 20 zlatých rakouské měny.

Nápis na kříži

Na hlavní desce podstavce se dochoval verš:

*O kommt, und kniet voll Andacht nieder,
Und betet euern Erlöser an,
Der für die Sünder eurer Brüder
Am Kreuz vollendet seine Bahn.*

Volně přeloženo:

*Ó přijďte a poklekněte v hluboké
zbožnosti
a modlete se ke svému Vykupiteli,
který za hříšníky, vaše bratry,
na kříži završil svou pouť.*

Starý evidenční zápis však za tímto veršem uvádí ještě jednu větu:

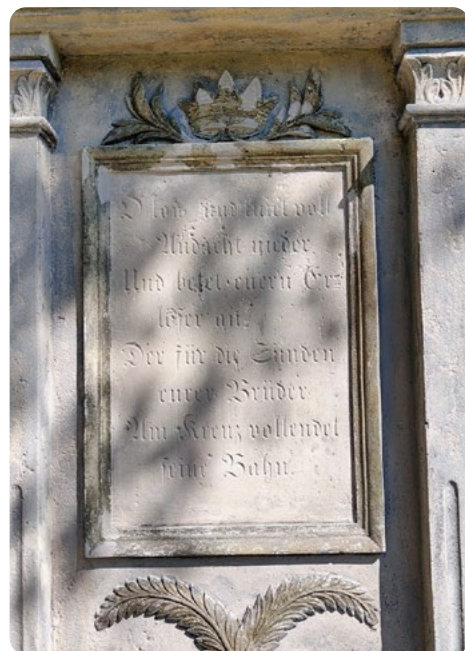
*„Vater, in deine Hände empfehle ich
meinen Geist.“*

Tedy:

*„Otče, do tvých rukou poručím svého
ducha.“*

Jde o poslední Kristova slova na kříži podle Lukášova evangelia. Na dochovaných nápisových plochách památky se však tento text nenachází a jeho původní umístění se zatím nepodařilo určit.

Kříž zdobí také bohatá kamenická výzdoba – architektonicky pojatý podstavec s pilastry a rostlinnými ornamenty, nad nápisovou deskou koruna s ratolestmi a pod ní další

zkřížené rostlinné motivy. Výzdoba pravděpodobně odkazuje ke křesťanské symbolice Kristova vítězství, vykoupení a věčného života.

Díky dochovanému zápisu dnes neobnovujeme jen pěknou drobnou památku. Známe jméno člověka, který ji nechal před 165 lety postavit, jeho povolání i číslo domu, u něhož kříž stál, a dokonce víme, jak měla být zajištěna její údržba.

Vanese a Honzovi držíme palce v další fázi restaurování. Už teď pomník neuvěřitelně prokoukl a těšíme se, až uvidíme výsledek kompletní renovace.

:: Jiřa Vávrová

● OLDŘICHOVSKÁ ŠKOLNÍ KRONIKA – PŘEKLAD S HISTORICKÝMI VYSVĚTLIVKAMI A POZNÁMKAMI

Na webu obce se od začátku srpna můžete začíst do kroniky oldřichovské školy.

Co může vyprávět kronika jedné malé venkovské školy? Překvapivě mnoho.

Školní kronika oldřichovské školy je mnohem víc než jen soupis školních roků, počtů žáků, jmen učitelů, oprav budovy, výletů a slavností. V dlouhém časovém oblouku od druhé poloviny 19. století do konce třicátých let zachycuje proměnu jedné malé venkovské školy, ale zároveň i proměnu státu, společnosti a hodnot, které měly být dětem předávány. Právě v tom spočívá její mimořádná hodnota.

Na jejích stránkách se velké dějiny neodehrávají někde daleko v Praze, Vídni nebo Berlíně. Přicházejí přímo do školní třídy. Projevují se v tom, jaká vlajka visí na školní budově, jaká hymna se zpívá, či narozeniny dětí slaví, o kom učitel pronáší slavnostní řeč, jaké obrazy visí na stěnách a jaké hodnoty jsou žákům předkládány jako správné, čestné a vlastenecké.

Za Rakouska-Uherska je samozřejmou součástí školního života oddanost císaři a monarchii. Děti se účastní bohoslužeb za císařskou rodinu, zpívají císařskou hymnu, recitují vlastenecké básně a učitelé otevřeně píšou o své povinnosti pěstovat věrnost císaři, vlasti a říši. Po roce 1918 se téměř stejnými prostředky začíná budovat vztah k nové Československé republice.

Mizí císařské slavnosti a jejich místo zaujímá 28. říjen, připomínání Jana Amose Komenského, oslavy narozenin Tomáše Garrigua Masaryka a později Edvarda Beneše. Ve škole se objevuje český jazyk, státní symboly nové republiky a výchova k československému občanství.

Pozoruhodné je, jak přirozeně tento přechod kronika zachycuje. Budova zůstává stejná, ve třídách sedí děti ze stejných rodin a mnozí učitelé slouží škole po desetiletí. Mění se však stát a s ním i jazyk, kterým škola hovoří o vlasti, povinnosti a správném občanství. Ještě v roce 1936 německá škola v Oldřichově při návštěvě prezidenta Beneše deklaruje věrnost Československu a zdůrazňuje úlohu školy při překonávání toho, co jednotlivé národy rozděluje. Na jaře 1938 se slaví Masaryk i Beneš a připomíná dvacáté výročí republiky. Jen o několik měsíců později jsou na škole vyvěšeny vlajky s hákovým křížem a kronikář označuje Hitlera za osvoboditele.

Právě tento prudký obrat patří k nejpůsobivějším místům celé kroniky. Není třeba jej dodatečně vysvětlovat jako něcovýjimečného nebo nepochopitelného. Spíše ukazuje, jak snadno může škola – stejně jako jiné veřejné instituce – přejímat hodnotový a ideologický rámec státu, v němž právě působí. Škola nikdy není úplně oddělena od společnosti. Vedle čtení, psaní, počítání a přírodopisu vždy také učí děti, co je považováno za správné, čemu mají být věrné, koho mají obdivovat a jak má vypadat dobrý občan.

Z dnešního pohledu je zřejmé, že tím škola někdy sloužila státní ideologii a v určitých obdobích přímo propagandě. Bylo by však příliš jednoduché hodnotit jednotlivé učitele jen podle toho, jakému režimu právě sloužili. Z kroniky je naopak opakovaně patrné, že svou práci chápali především jako mravní poslání. Chtěli z dětí vychovat pracovitě, poctivě, ukázněné, vzdělané a odpovědné lidi. Pomáhali chudým dětem, obstarávali jim oblečení, knihy a školní pomůcky, vařili polévky, organizovali výlety, podporovali očkování, pečovali o školní zahradu a často ze svých vlastních prostředků přispívali tam, kde obecní peníze nestačily. Věřili, že děti vedou k dobru.

Právě zde však kronika nabízí důležité

poučení. Dobrá víra sama o sobě člověka nechrání před tím, aby se stal prostředníkem ideologie. Učitel může být přesvědčen, že vychovává čestné a mravní lidi, a přitom jim současně předává obraz světa vytvořený státní mocí. V monarchii to byla věrnost císaři, v první republice oddanost demokratickému Československu a po roce 1938 stále otevřenější nacistický výklad dějin, národa a společnosti. Prostředky přitom zůstávají překvapivě podobné: slavnostní projevy, básně, písně, vlajky, výročí, portréty státníků a společné rituály.

To ovšem neznamená, že všechny tyto ideologie lze stavět na stejnou úroveň. Znamená to pouze, že kronika mimořádně názorně ukazuje mechanismus, jímž se velká politika dostává až k dětem do školní lavice. A právě proto je třeba její zápisy číst v dobových souvislostech, nikoli je jen poměřovat dnešními hodnotami.

Vedle velkých dějin však kronika zachovává i jiný, možná stejně důležitý svět. Víme díky ní, kdy škola dostala elektrické světlo, kdy byla opravena střecha, kdy zmizela zvonice, jaké nemoci mezi dětmi řádily, kam se chodilo na školní výlety, kolik stála nová kamna nebo lavice, které děti dostávaly v zimě polévku a jaké knihy si žáci půjčovali. Dozvídáme se o povodních, epidemii cholery, očkování proti neštovicím, první světové válce, mobilizaci i hospodářských těžkostech. Vedle jmen císařů a prezidentů tu stojí jména školníků, sedláků, hostinských, pekařů, učitelů a dětí, které by jinak z dějin téměř beze stopy zmizely.

A právě v tom je možná největší význam této kroniky. Velké dějiny zde dostávají lidské rozměry. Válka znamená, že učitel narukuje a děti se učí jen půl dne. Hospodářská nouze znamená, že školní rada nakupuje boty a že přespolní děti dostávají v poledne polévku.

Elektrifikace není abstraktním technickým pokrokem, ale konkrétním okamžikem, kdy se 12. června 1914 ve škole poprvé rozsvítí elektrické světlo. Mobilizace roku 1938 znamená, že děti odcházejí z vyučování, protože jejich otcové nastoupili k vojsku. Mnichovská dohoda se projeví tím, že ráno odejdou českoslovenští vojáci a odpoledne přijedou němečtí.

Školní kronika proto není jen kronikou školy. Je to kronika jedné obce viděná ze

školních oken. Ukazuje, jak se několikrát během jediného lidského života změnil stát, hranice, politický režim i představa o tom, co znamená být dobrým občanem. Přitom se děti dál učily číst a psát, chodily na výlety, dostávaly vysvědčení, zlobily, stonaly a těšily se na prázdniny.

A možná právě tento kontrast činí kroniku tak silným pramenem. Připomíná nám, že dějiny nejsou jen sledem rozhodnutí politiků a změn hranic. Dějiny se odehrávají také ve škole, v rodinách a v každodenních životech obyčejných lidí – často ještě dříve, než si sami uvědomí, že právě žijí uprostřed dějin.

Příběh oldřichovské školy se v této kronice uzavírá poválečnými desetiletími. Byla to doba velmi odlišná od té, v níž škola vznikala; přesto se v jednom podstatném ohledu nic nezměnilo. Škola zůstávala místem, kde se setkávaly generace oldřichovských dětí, jejich učitelů a rodin. Ve třídách se nejen četlo, psalo a počítalo, ale vznikala zde přátelství, společné zážitky a vzpomínky, které si její žáci odnášeli do dalšího života.

Když byla škola po mnoha desetiletích uzavřena, zdálo se, že se jedna dlouhá kapitola historie Oldřichova v Hájích definitivně uzavřela. Dnes ale víme, že to nebyla poslední kapitola. Po 46 letech se do Oldřichova vrací základní škola a v září 2026 se její dveře znovu otevrou dětem.

Nové škole bych přála, aby dokázala navázat na to nejlepší z té staré – na blízkost mezi školou a obcí, na učitele, kteří své žáky opravdu znali, i na pocit, že škola není jen budova, ale přirozená součást života vesnice. A zároveň aby byla školou dnešní: otevřenou, živou, laskavou a zvědavou, místem, kam děti chodí rády a kde dostávají prostor růst každé svým způsobem.

Přeji jí spokojené a zvědavé děti, rodiče, kteří jí budou důvěřovat, učitele, které bude jejich práce těšit, a obec, která bude na svou školu hrdá a bude za ni stát. Ať se v ní učí nejen z učebnic, ale také jeden od druhého, z přírody a místa, ve kterém žijeme. Ať se tu podaří vytvořit školu, na kterou budou její dnešní žáci jednou vzpomínat stejně silně jako na tu starou vzpomínají generace před nimi.

A nové paní ředitelce Janě Pospíšilové bych

chtěla popřát ještě něco osobně. Ať má odvahu vytvořit školu podle své nejlepší představy, dostatek energie pro její první, a určitě ne vždy jednoduché roky, dobré lidi kolem sebe a také radost z každého malého úspěchu. Přeji jí, aby se jí podařilo vybudovat školu, ve které se budou dobře cítit děti i dospělí – a aby jednou mohla s hrdostí říct, že stála u začátku další dlouhé kapitoly oldřichovského školství.

Stará školní kronika tímto končí. Příběh oldřichovské školy ale pokračuje. A tentokrát už další stránky budeme psát my.

O pramenech, překladu a redakční práci

Základním pramenem pro nejstarší část této publikace je původní německy psaná školní kronika Oldřichova v Hájích (Buschullersdorfu). Její text vznikl v průběhu mnoha desetiletí, střídali se v něm jednotliví kronikáři a rukopis je na řadě míst obtížně čitelný. Už samotné převedení původního textu do čitelné podoby proto představovalo náročnou práci.

Část kroniky byla v minulosti zpřístupněna v krajském tisku Reichenberger Heimatblatt, kde vycházely práce Alfreda Wünsche, který některé pasáže kroniky převedl do soudobější a lépe čitelné němčiny. Nešlo však o kompletní zpracování kroniky.

Mnohem důkladněji se kronice věnoval Walter Leder, který původní rukopisný text kompletně přepsal do čitelné současné němčiny. Právě jeho práce se stala hlavním východiskem pro český překlad.

Značnou část německého textu následně do češtiny přeložil Jiří Komberec. Překlad vycházel na pokračování v Oldřichovských listech. Chybělo však přibližně patnáct ročníků kroniky. Ty byly při přípravě této publikace dohledány a přeloženy kronikářkou obce s využitím nástrojů umělé inteligence a porovnáním s dostupnými podklady.

Původní překlady Jiřího Komberce prošly redakční úpravou Lenky Koskové Trískové a Jiří Vávrové, jazykovou korekci provedl Ivoš Raisr. Následnou důkladnou redakční práci na celé kronice, sjednocení jednotlivých částí, doplnění chybějících pasáží a zasazení textu do širších historických a místních souvislostí provedla Jiřka Vávrová. Původní kronikářské zápisy byly pro tuto publikaci doplněny také o historické poznámky, vysvětlivky a další informace, které mají

dnešnímu čtenáři pomoci porozumět událostem, osobám, místním názvům a dobovým souvislostem.

Je přitom třeba upozornit na omezení, která s sebou taková práce nevyhnutelně nese. Od původního rukopisu vede k dnešnímu českému textu několik vrstev přepisu, překladu a redakčního zpracování. Některá místa originálu jsou velmi špatně čitelná a případná chyba při prvním přečtení mohla být převzata i do následujících přepisů. To se týká především osobních jmen, místních názvů a ojedinělých výrazů. Přes veškerou snahu o jejich ověření proto nelze zaručit, že jsou všechna jména a údaje zachyceny naprosto přesně. Tam, kde nebylo možné původní znění bezpečně určit, jsme se snažili tuto nejistotu v textu přiznat, nikoli chybějící údaj domýšlet.

Poválečné období

Pro poválečné dějiny oldřichovské školy se základním pramenem stala První česká kronika Oldřichova v Hájích, kterou vedl a do knižní podoby připravil Ladislav Ulrych. Její zápisy byly doplněny dalšími dochovanými materiály, a především vzpomínkami pamětníků. Díky nim se podařilo zachytit nejen úřední dějiny školy, ale také její každodenní život – učitele, spolužáky, školní zvyklosti, výlety, příhody a drobné události, které se do oficiálních kronik často vůbec nedostaly.

Cenným pramenem se stala rovněž svědectví lidí, jejichž rodiny byly s oldřichovskou školou přímo spojeny, mimo jiné dcery řídící učitelky Marie Sobiškové. Právě propojení písemných pramenů s osobními vzpomínkami umožnilo doplnit poválečný příběh školy o lidský rozměr, který samotné kronikářské zápisy zachytit nemohou.

Výsledná publikace proto není doslovným překladem jediné kroniky. Je pokusem zpřístupnit její obsah dnešnímu čtenáři, propojit původní německou školní kroniku s pozdějšími českými prameny, doplnit je o vzpomínky pamětníků a zasadit jednotlivé zápisy do souvislostí. Při redakční práci jsme se snažili zachovat hlas původních kronikářů a ducha jejich doby, zároveň však vysvětlit skutečnosti, které byly tehdejšímu čtenáři samozřejmé, ale po více než sto letech už samozřejmě nejsou. Nejde tedy jen o překlad staré kroniky, ale o společnou práci několika generací lidí, díky nimž se její příběh mohl znovu vrátit do Oldřichova.

:: Jiřka Vávrová, kronikářka obce

NOHEJBALOVÝ TURNAJ

Sobota 4. 7. 2026, 41. ročník a 12 týmů, z toho 5 jich bylo s oldřichovskou účastí, takže byl Milan Nýdrle rád a trochu méně si stěžoval na nedostatek zdejších. Tým Princezen měl nejčtenější fanouškovskou základnu i s transparenty. Nejmladším týmem byli PANTHERS. Zvolánkovic tým ze Stráže nad Nisou letos nemohl, tak jejich oldřichovský Martin Varga posílil tým MIŠ MAŠ, který se v závěrečném pavouku probojoval až do 3. místa.

Dva bývalí šampioni se utkali již v semifinále (NOHA TÝM a 100pro). NOHA TÝM rupnul s MIŠ MAŠ. Ve finále 100PRO (loňští šampióni E. Hanzl, V. Zeman a K. Kročil) nestačili na

liberecký tým USOUŘÁCI (spolužáci ze ZŠ U Soudu), takže na poháru přibývá nové jméno týmu, a tak to je zajímavé. V mezech jsme listovali Tamangovým sešitem – kronikou nohejbalu s vybranými poznámkami o kulturních akcích, kdo kdy provozoval kterou hospodu, jak voda v roce 2010 odpavila kiosek na hřišti atp. Takže přidávám do této paměti, že stánek na turnaji již třetím rokem drží Muňáňo a pije se pivo Kozel 11.

:: Radim Šarapatka

CESTAFEST V BESEDĚ

Pátý ročník letního přednáškového večera proběhl 4. 9.

Martin Anděl a Pavel Štrýncl nás zavedli do různých koutů světa. Poznali jsme rozvodí Severní Ameriky pohledem cyklisty a dozvěděli se nové věci o Adventure race, což je dobrodružný vytrvalostní závod v přírodě, při kterém závodníci nebo týmy kombinují několik disciplín – nejčastěji běh, horské kolo, pádlování a orientaci podle mapy. Trasa obvykle není přesně vyznačená a účastníci si musí sami najít cestu mezi kontrolními body. Závodníci mohou trvat několik hodin, ale také několik dní, často bez předem stanovených přestávek. Důležitá je nejen fyzická kondice, ale také orientace, strategie, spolupráce v týmu a schopnost zvládat únavu i nečekané situace. Cestafest přispívá na projekt Mary's meals.

Od doby, kdy jsme se s Jakubem domluvili, že výtěžek ze vstupného budeme posílat právě na tento projekt, se vybralo 22 874 Kč. Tato částka zajistí celoroční jídlo 45 dětem, a zajistí tak

docházku do školy, kde se jídlo podává. Děkujeme, že jste přišli.

Ráda bych poděkovala pekařkám, které zajistily občerstvení nejen pro Cestafest. Holky, díky. V rámci Cestafestu se můžete těšit na filmové večery, které zajišťuje Jakub Kabíček. První z nich proběhne 13.11. Dokument Moudrost traumatu přináší pohled lékaře a autora Gabora Matého na trauma a jeho vliv na lidský život. Ukazuje, že trauma nemusí být jen důsledkem mimořádně tragických událostí, ale může souviset také s tím, co nám v důležitých chvílích života chybělo – bezpečí, přijetí, blízkost nebo možnost být sami sebou. Film otevírá témata duševního zdraví, závislostí, vztahů i způsobů, jakými se vyrovnáváme s bolestnými zkušenostmi. Především ale nabízí pohled na člověka s větším pochopením a klade otázku, co se může změnit, když se místo „Co je s tebou špatně?“ začneme ptát „Co se ti stalo?“.

:: Jana Pospíšilová a Jakub Kabíček

● OLDŘICHOVSKÝ FESTIVAL

Je to již 12 let, co organizují obecní hudební festival. A každý rok si v jeho úvodu řeknu: „již nikdy více“. To platí i o letošním ročníku. Nicméně letošní festival patřil mezi zážitkově nejsilnější. Máme za sebou první zkušenost s kapelou ze zahraničí a byl to opravdu zážitek. Kdo chtěl přijít, přišel a zažil.

Chci poděkovat všem, kteří pomáhají s přípravou, nákupy, stavěním stanů, úklidem, servisem pro kapely, ubytováním, ozvučením, komunikací s účinkujícími...

Letos jsem po zařizování školy byla velice unavená a pomoc všech byla pro mě jak seslaná z nebe.

Ráda bych také jmenovala ty, kteří finančně podpořili akci:

obec Oldřichov v Hájích, Pavel Šimeček, Marek Bím, Pila Facek s.r.o., Hana Maděrová, Michal Ryška, Pospíšilovi,

Jana Šťastná, Moven, pivovar Beran, občerstvení Muňáňo a Posilovna.

Letošní program obohatila kapela Octopuss z Milána. Dodnes nerozumím tomu, proč si tato kapela vybrala právě náš festival a kde přesně se o něm dověděla. Každopádně vstřícnost, se kterou od prvních mailů manager a kapela komunikovaly, byla skvělá. Náš zvukař Jakub Hlobil zajistil podstatnou část aparatury, kterou kapela potřebovala pro své vystoupení, které trvalo 90 minut. Už během zvučení řekl: „Jano, to bude dobrý.“ A bylo.

Octopuss je italské rockové power trio z Milána, které kombinuje rock, funk a pořádnou dávku energie. Kapela má za sebou více než tisíc koncertů v Evropě, Americe i Asii a předskakovala například legendám Deep Purple nebo Scorpions. Výraznou stopu zanechala

také v Číně, kam vyrazila na řadu koncertních turné. Jejich doménou jsou především živá, energická vystoupení, výrazný groove a syrový rockový zvuk.

Kluci si to u nás velice užili, poslali dvakrát poděkování a rádi by se k nám vrátili. Odstartovali u nás svoji koncertní šňůru v Čechách.

Co bych si přála, pokud bude nějaké příště?

Přála bych prvním kapelám více lidí. Náš festival je jedinečný, není velký, ale má neopakovatelnou atmosféru. To mi potvrzují všechny kapely, které kdy u nás hrály. Paradoxně mnoho krásných reakcí mám i od mimooldřichovských návštěvníků, a to mě těší.

Oldřichov žije a my jsme součástí.

:: Jana Pospíšilová

● BLÍZKÝ VÝCHOD S PAVLOU JAZAIRIOVOU

Beseda

PAVLA JAZAIRIOVÁ

Blízký východ

5. listopadu 2026

od 18.00 hodin

Restaurace Beseda

Oldřichov v Hájích

DÝŇOBRANÍ

10.10.2026
od 14 hodin
LOUKA U ŠKOLY

DOBROTY
Z OBECNÍHO
DÝŇOVIŠTĚ

VÝTVARNÁ
DÍLNA

DÝŇĚ, TVOŘENÍ, POHODA A PODZIM!
Těšíme se na vás!

Oldřichov v Hájích

Relaxační cvičení

s automasážními pomůckami,
protažení a relaxace

Středa (liché týdny) od 19:00
v sále Besedy v Oldřichově v Hájích

Nutné přihlášení předem
Veru Havrdová
tel.: 733 150 061

Pohybový kroužek

Pro děti od 1,5 roku do 7 let.

Středa (liché týdny) od 17:30
v sále Besedy v Oldřichově v Hájích

Opičí dráha,
dětská jóga
a acrojóga,
smyslohrátky.

Veru Havrdová
tel.: 733 150 061

Nutné přihlášení předem.

OTOKAR BŘEZINA
VĚČNOSTÍ ZNĚJÍCÍ

Čtvrtek 22. října 2026 od 18:30 hodin

Knihovna obecní
Oldřichov v Hájích 293

Zazní Petrem Kopejskou zhudebněné básně Otokara Březiny
(Moje matka, Modlitba za nepřátele, Místa harmonie a smíření,
Čisté jitro, Mé dědictví polžils... a další s průvodním slovem
o životě a díle Otokara Březiny)

Vstupné dobrovolné

Kytara a zpěv: Petr Kopejska

Kontakt: Jakub Kabíček, 603 424 431

Básně jsou k poslechu na: www.otokarbrezina.cz

Do divadla pohodlně - autobusem z Oldřichova a zase zpátky

Máte rádi divadlo, ale nechce se vám večer řídit do Liberce, hledat místo k zaparkování a po představení zase sedat za volant? Navazujeme spolupráci s Divadlem F. X. Šaldy v Liberci, které v rámci tzv. divadelních svozů nabízí pohodlnou dopravu autobusem přímo na představení a po jeho skončení zase domů.

Autobus bude možné využít přímo z Oldřichova v Hájích - nástupní i výstupní místo bude před restaurací Beseda, čp. 54. Tento svozový autobus využívají také diváci z Mníšku a Stráže nad Nisou.

Výhod je hned několik. Nemusíte řešit, kde v centru Liberce zaparkovat, můžete si během večera bez obav dát skleničku a pro ty, kteří neřídí nebo se jim nechce cestovat večer autem, je pohodlná doprava tam i zpět výhodou sama o sobě.

A je tu ještě jeden příjemný bonus. V rámci svozů jsou nabízena i představení, která bývají běžně dlouhodobě vyprodaná. Máme tak možnost dostat se i na zajímavé a žádané inscenace, na které se jinak vstupenky shánějí jen obtížně.

Cena zpáteční jízdenky autobusem je 150 Kč.

Cena vstupenek do divadla začíná od 420 Kč.

O konkrétních termínech a nabízených představeních vás budeme průběžně informovat. V tuto chvíli máme v nabídce muzikál Hledá se tenor 29. října a úspěšnou inscenaci Přelet nad kukaččím hnízdem 3. prosince.

Máte zájem? Hlaste se u Jíři Vávrové: e-mail: vavrova.jirina@seznam.cz, tel.: 603 366 526
Domluvíme se také na předání vstupenek.

Tak co - necháte tentokrát auto doma a vyrazíte s námi za kulturou?

:: Jíři Vávrová

NABÍDKOVÝ LIST OLDŘICHOV V HÁJÍCH ŘÍJEN A PROSINEC 2026

HLEDÁ SE TENOR: MUZIKÁL

Bláznivá komedie z divadelního prostředí, která zaručeně pobaví.

Termín: čtvrtek 29. října od 19.00

v Šaldově divadle, Liberec

17.20 – Beseda, Oldřichov v Hájích 54

PŘELET NAD KUKAČČÍM HNÍZDEM

Podle románu Kena Keseyho Vyhoďte ho z kola ven.

Termín: čtvrtek 3. prosince od 19.00

v Malém divadle, Liberec

17.20 – Beseda, Oldřichov v Hájích 54

Cena zpáteční jízdenky 150,-Kč, cena vstupenek od 420,-Kč

Kde koupit vstupenky a jízdenky:

dle domluvy

Jíři Vávrová

vavrova.jirina@seznam.cz

tel: 603 366 526

divadlofxšaldyliberec

sledujte nás na sociálních sítích

Divadlo F. X. Šaldy Liberec
Malé divadlo

divadlofxsaldy
maledivadlo_dfxs

Divadlo F. X. Šaldy Liberec

Podcast DFXŠ

● KLUB SENIORŮ – VÝLET DO PODJEŠTĚDSKÉHO MUZEA A JOHANITSKÉ KOMENDY

Podještětské muzeum v Českém Dubu sídlí v krásné Blaschkově vile z 19. století. Jeho expozice přibližují historii a život v Podještědí, lidová řemesla, zdejší židovskou obec i osobnost Karoliny Světlé, která je s naším krajem neodmyslitelně spjata.

Skutečným unikátem je však nedaleká johanitská komenda, založená roku 1237 Havlem z Lemberka a jeho manželkou Zdislavou. Za husitských válek byla vypálena a po staletí se mělo za to, že zcela zanikla. Její zachované středověk v pozdější zástavbě.

Dnes si můžeme prohlédnout románsko-gotické sály, podzemní prostory, a především vzácnou kapli sv. Jana Křtitele z doby kolem roku 1240. Muzeum i komenda tak nabízejí překvapivě zajímavý výlet do historie, který máme doslova za rohem.

Těší se Jiří Vávrová

KLUB SENIORŮ
— ZVE NA VÝLET —

ČESKÝ DUB

Muzeum a johanitská komenda

PODJEŠTĚDSKÉ MUZEUM
Expozice o historii Podještědí, řemeslech, školní třídě, Karolině Světlé a dalším.

JOHANITSKÁ KOMENDA
Středověký komplex založený roku 1237. Po staletí ztracený a znovu objevený. Románsko-gotické sály, románská kaple sv. Jana Křtitele a podzemní prostory.

Úterý
6. 10. 2026

SRAZ V 9:00 HODIN
NA VLAKOVÉ ZASTÁVCE V OLDŘICHOVĚ

Těšíme se na společný den plný historie a příjemných zážitků!

6.11. 18:00
2026

neboj...

...dozvíš se kde

Cestafest a oldřichovská knihovna
Vás zvou na strhující dokumentární film

Moudrost traumatu

(The Wisdom of Trauma)

Cestovat se dá různými směry – pěšky, na kolech či křídlech, nebo také do vlastního nitra.

Světznámý lékař a expert Dr. Gabor Maté Vás provede krajinou skrytých ran z minulosti a ukáže, jak formují naše chování, zdraví i vztahy. A ukáže Vám cestu k uzdravení.

- **Kdy:** 13. 11. 2026 od 19:00
- **Kde:** Knihovna v Oldřichově v Hájích
- Po promítání (88 min) můžete zůstat na besedu s psychoterapeutem Jakubem Kabíčkem.
- **Vstupné** je dobrovolné.
- Bližší informace o filmu naleznete zde: <https://thewisdomoftrauma.com/cz/>

ADVENTNÍ OKÉNKA ROZZÁŘÍ OLDŘICHOV

Letos bychom chtěli adventní čas v Oldřichově prožít zase trochu společně – a zároveň vás vytáhnout na zimní procházky po obci. Připravujeme proto Adventní okénka Oldřichova a hledáme domácnosti, které nám pomohou obec postupně rozsvítit.

Rozsviťte své adventní okénko

Princip je jednoduchý. Od 1. do 24. prosince se každý den na jednom místě v Oldřichově poprvé rozsvítí nazdobené okno označené číslem příslušného dne. Nemusí jít o žádnou velkolepou výzdobu. Stačí světylka, hvězdy, vločky, větvičky nebo cokoli, co se vám líbí a co bude zvenku dobře vidět. Každá zapojená domácnost dostane svůj den od 1. do 24. prosince a své okénko v tento den rozsvítí. Potom už může zůstat rozsvícené i po další adventní večery, nebo nemusí. Fantazii se meze nekladou – kdo bude chtít, může k okénku přidat třeba lucerničky, krátké vánoční přání, malé pohoštění nebo jiné překvapení pro kolemjdoucí. Není to soutěž o nejkrásnější výzdobu. Jde hlavně o radost, sousedská setkání a společnou adventní atmosféru.

Pokud se chcete se svým domem zapojit, ozvěte se Jiře Vávrové na e-mail vavrova.jirina@seznam.cz.

A ostatní? Vydejte se okénka hledat!

Adventní okénka ale potřebují nejen ty, kteří je vytvoří, ale také své hledače. Pro ně připravíme hrací kartu s 24 políčky a nápovědu, podle které se budou moci vydat za jednotlivými světylky.

Každý den mezi 17.00 a 20.00 bude někde v obci svítit nové adventní okénko s číslem. Vaším úkolem bude podle nápovědy zjistit, kde se ukrývá, dojít k němu a vyfotit si ho. A jak prokážete, že jste okénko opravdu našli? Jednoduše. Do příslušného políčka hrací karty si zapíšete číslo popisné domu, ve kterém jste adventní okénko našli. Postupně tak můžete během prosince zaplnit všech 24 políček. Nápovědu i hrací kartu si budete moci stáhnout z webu obce; v papírové podobě budou připravené také na obecním úřadě a v knihovně.

Nemusíte zvládnout všech 24 okének a nemusíte vyrážet každý večer. Smyslem celé hry je především projít se adventním Oldřichovem, objevovat známá i méně známá zákoutí a užít si předvánoční atmosféru naší obce.

A protože správná adventní hra si zaslouží i malou tečku, po Vánocích přinesete vyplněnou hrací kartu do knihovny, kde na vás bude čekat malá odměna.

Tak co říkáte? Dokážeme letos společně rozsvítit Oldřichov čtyřicetadvacíti adventními okénky?

:: Jiřa Vávrová

**TANEČNÍ ŠKOLA
Josef Svoboda**

TANEČNÍ KURZ PRO DOSPĚLÉ

Beseda Oldřichov v Hájích.

Více jak desítky společenských tanců
světového repertoáru pro začínající,
mírně zkušené i lehce zapomětlivé
páry, bez rozdílu věku a stavu

S bývalým sportovním tanečníkem
mezinárodní třídy, absolventem
taneční konzervatoře

**ZÁBAVNĚ, MODERNĚ,
PROFESIONÁLNĚ**

Deset dvouhodinových lekcí
vždy v pondělí 19:00 - 20:45

ZAHÁJENÍ 11. ledna 2027

Liberecký kraj

Přihlášky a informace

www.tanecnisvoboda.cz

info@tanecnisvoboda.cz

+420 603 512 887

tanecnisvoboda.cz

Zábavně, moderně, profesionálně

JSME TU S VÁMI JIŽ OD ROKU 1987

ROZHOVOR S MILANEM SÁDKEM

Dnes vám přinášíme rozhovor s dvěma mladými lidmi, Milanem a Eliškou, kteří žijí v naší obci. Oba jsou velmi zapálení a inspirativní v tom, co dělají. Milana povídala Jana Šťastná.

Milana Sádka netřeba dlouze představovat. Známe ho jako obětavého, pracovitého a spolehlivého dobrovolného hasiče i pracovníka obce.

Aktivní zálohy, dobrovolní hasiči, rizikové kácení a k tomu technické služby obce. Jak ses vlastně ke všem těmto činnostem dostal? Začneme aktivními zálohami.

Dobrodružství, čest, odvaha a finanční motivace. Propláceli službu, dávali roční odměny a hodiny, které jsem tam byl, byly placené líp než v práci.

Jak ses stal dobrovolným hasičem?

Když jsem byl mladej, nevěděl jsem, co s volným časem.

A dneska?

Dneska už je to taková služba lidem. Při různých katastrofách a krizových situacích pomoci lidem v nouzi. Pořád je to taky o nějakém adrenalinu, odvaze a dokázání si něčeho víc.

Baví tě to?

Baví.

Co tě nejvíc baví?

Pro každého je asi největší zábavou výjezd. Ať už voda nebo oheň. Pro mě je asi největší adrenalin teď AED, záchrana lidského života.

A jak to zvládáš? Už jsi u takového zásahu byl?

Ano, byl jsem. Resuscitovali jsme.

Když zapípá Fireport a vidíš tam, že je to AED, co se v tobě v ten moment děje?

Zrychlit. Být tam co nejrychleji, popadnout to a hlavně to zvládnout.

Co rizikové kácení - baví tě to? Proč to děláš? Jak ses k tomu dostal?

Vyučil jsem se jako dřevorubec a k lezení jsem se pak dostal postupem času. Člověka to baví, protože je to zase adrenalin. Kácet velké věci, lézt

> > >

ve výškách, riskovat život a mít z toho nějaké adekvátní ohodnocení.

A technické služby obce? Jak ses k téhle práci dostal a jak tě baví?

V tu chvíli to bylo možné zaměstnání, výhodné pro všechny strany. V technických službách se dělají práce, které ovládám – sekání, kácení, práce s technikou. Takže to byla asi nejvhodnější volba. Benefity, hodně dovolené. Pětadvacet dní dovolené. Dobrá šéfová.

Co z toho všeho považuješ za své hlavní povolání a co už je spíš koníček?

Hlavní povolání jsou teď technické služby. Kácení nebo rizikové kácení byl vždycky takový koníček. Spousta lidí má jiné koníčky, chodí do posilovny, běhat nebo dělají cokoliv jiného. Já si myslím, že při tomhle zároveň posiluju a ještě něco udělám.

Co tě přivedlo do aktivních záloh Armády České republiky?

Snažil jsem se být profesionálním vojákem, jenomže kvůli handicapu – amputaci článku palce v dětství – mě služba v armádě minula.

Ovládáš samopal, umíš házet granátem, lezeš po stromech, kácíš stromy, ale nemohl jsi být profesionálním vojákem.

Přesně tak.

Jak často musíš absolvovat vojenská cvičení a co všechno obnášejí?

Momentálně jsou zhruba tři hlavní vojenská cvičení ročně, každé trvá asi deset dnů. Takže je to skoro odcvičený měsíc. Plus další drobná povinná školení, PVP a podobné kurzy. S hodností rotného a funkcí velitele družstva mám teď na starosti družstvo o jedenácti členech. Pak záleží na druhu cvičení. Chodí se na střelby, momentálně se cvičí čištění okopů. Kvůli válce na Ukrajině se způsob výcviku dost mění, takže je to pořád flexibilní. Od zelené taktiky až po černou taktiku. Je to různorodé.

Je něco, co ses v armádě naučil a využíváš to v běžném životě?

Určitě. Třeba zdravotní příprava, která je v armádě běžná v podstatě na každém cvičení, myslím si, že v běžném životě je to pak použitelné.

Jak se na službu v aktivních zálohách

dívá tvoje rodina?

Trošku skepticky. Manželka je taková pacifistická a nerada by, aby syn pokračoval v mých šlápějích a byl „zelenej“.

Vnímáš dnes, vzhledem k tomu, co se děje ve světě, svou službu jinak než v době, kdy jsi do aktivních záloh vstoupil?

Ne, pořád stejně. Jednou třeba přijde okamžik, kdy budeme muset být povoláni. Myslím si, že tu službu by si měl splnit každý schopný chlap v téhle zemi. Samozřejmě beru na vědomí, že záleží na tom, jak konflikt vznikne a proč jsme do něj byli vtaženi.

Co přesně znamená rizikové kácení?

Rizikové je v podstatě každé kácení. Ať už ze země jako dřevorubec, nebo práce ve výškách – lanové přístupy, spouštění stromů nad dráty, nemovitostmi, pozemky a podobně. V lese je to trochu jiné. Tam člověk riskuje dejme tomu svůj život, ale u rizikového kácení je to ještě horší, protože riskuješ i majetek, škody za miliony a především svůj život.

Máš na to nějaké „papíry“?

Ano, mám oprávnění pro práci ve výškách a lanové přístupy.

A kdo tě to učil?

Učil jsem se to sám, ale veškeré kurzy jsem si pak udělal v Poniklé na polygonu.

Dokážeš už při pohledu ze země poznat, že je strom nebezpečný?

Samozřejmě. Dá se to vyhodnotit podle různých aspektů – vzhledu stromu, poškození, prasklin, dutin.

Jak dlouho jsi u dobrovolných hasičů a proč ses k nim přidal, už jsme probrali. Ale co podle tebe lidé o práci dobrovolných hasičů vůbec netuší? Co jim třeba nedochází?

Že jsme potřeba.

Myslíš, že jim to nedochází? Já mám pocit, že k vám lidé docela vzhlížejí.

Záleží na typu lidí. Myslím si, že někdy jsme bráni jako nepotřební. Pak ale přijdou katastrofy a najednou se zjistí, že jsme potřební. Hasiči byli snad u všech povodní, které v republice v poslední době byly. Byli jsme ve středních Čechách, na Moravě, u tornáda, byli jsme v Jeseníkách...

Dojde jim to, až když se něco stane, že jsme potřeba.

Lidé tě potkávají při práci pro obec. Co všechno vlastně technické služby během roku zajišťují? Je nějaká práce, kterou děláte pravidelně, ale většina obyvatel vůbec netuší, že ji někdo musí dělat?

Myslím, že ne. Lidé vidí, co děláme. V létě je to sekání porostů a obecních pozemků, přes zimu zimní údržba, sypání a hrnutí sněhu. Co možná úplně netuší, je štěpkování nebo drcení větví. Obec topí biomasou a snaží se být soběstačná ve výrobě tohoto materiálu. V určitém období je to dost velká část práce, kterou technické služby dělají. Pak do toho zase naskočí zimní údržba, která se stále rozšiřuje. Včetně sypání chodníků. A to lidé možná ani netuší, protože se to dělá po nocích a ve volném čase. Oni ráno vidí vyhrnuté chodníky. O Vánocích se taky topí, takže je potřeba navázat štěpku a zajišťovat topení. A když je porucha, tak vstávat.

Všechny tvoje činnosti mají společné fyzické nasazení, techniku a občas pořádnou dávku adrenalinu. Čeho se člověk, který leze s motorovou pilou do korun stromů, jezdí k zásahům a chodí na vojenská cvičení, vlastně bojí? Čeho se bojíš?

Nevím. Hadů se bojím. Nemám je rád.

A bojíš se něčeho v životě?

Asi určitě toho, že se může něco stát rodině, nějaké nemoci. Toho se člověk v životě bojí. Sám za sebe asi úplně nevím.

Kdybys musel jednu ze svých činností opustit, která by ti chyběla nejvíc?

Asi kácení. To by mi chybělo.

A na závěr – máš nějaké přání, které by sis chtěl splnit?

Přání mám. Chtěl bych sám vyskočit s padákem z letadla.

A to je reálné, ne?

Ano, je to reálné. Manželka to moc reálně nechce, ale já se k tomu stejně jednou dotlačím.

Milanovi přejeme, aby se mu jeho přání splnilo.

Děkujeme za rozhovor

ROZHOVOR S ELIŠKOU KUČEROVOU

V Oldřichově žiješ teprve krátce. Čím si tě získal?

Krásným a milým prostředím, jak přírodním, tak lidským.

Co tě na životě v malé obci nejvíc překvapilo?

Nevím, zda překvapilo, ale těší mě, jak se lidé znají, potkávají a kolik toho komunitně funguje. Líbí se mi, že věci lze řešit přímo a tedy rychleji, bez přehnané administrativy.

Kdy ses rozhodla, že budeš svůj život věnovat přírodě?

K přírodě jsem měla blízko od mala. Během středoškolských let jsem už měla jasno, že budu studovat nějaké přírodní vědy. Avšak ještě v maturitním ročníku jsem zvažovala, zda se nemám raději hlásit na medicínu.

Kdybys měla vybrat jedno zvíře, které tě nejvíc fascinuje, které by to bylo a proč?

To je ale těžká otázka. Při nadcházejícím podzimu mě napadají tažní ptáci – pěvci. Třeba králíček obecný, pěvec vázící jen 6 gramů, který se vejde do dlaně, a přitom při podzimní migraci někteří jedinci uletí denně i 150 km, jiní u nás přečkají zimu. Jak to zvládnou?

Máš v Jizerských horách nějaké oblíbené místo?

Takových míst je několik, většinou jsou spojena se silnými zážitky s někým blízkým. Nikdy mě třeba neomrzí východy slunce (v jakémkoliv počasí, a tedy někdy i bez slunce) na Holubníku.

Když jdeš do lesa, nosíš dalekohled, foťák, nebo jen otevřené oči?

Záleží, zda jdu pracovně, nebo pro radost. Při práci se nikdy neobejdu bez dalekohledu a nastražených uší. Když mám však volno, nic sebou neberu a užívám si les a jeho vjemy všemi smysly – zrakem, sluchem i čichem, ten je pro mě, možná překvapivě, velmi silným vjemem.

Pracuješ jako zooložka v Severočeském muzeu v Liberci. Jak vlastně vypadá tvůj běžný pracovní den?

Mám tendenci použít ohranou frázi „Co je běžný den?“, ale zkusím ho přiblížit. Náplň práce zoologa, stejně jako

kohokoliv jiného, kdo pracuje venku, se proměňuje podle ročních období. Na jaře často vyrážím za úsvitu do terénu mapovat a pozorovat ptáky. Dnes se většina údajů zaznamenává rovnou do mobilních aplikací a odpadá tak zdoluhavé přepisování dat. Dopoledne po návratu do muzea mě obvykle čekají zprávy od kolegů i veřejnosti, či vyhodnocování dat. Za špatného počasí se častěji dostanu ke sbírkám, o které je třeba se pravidelně starat, či k úpravám expozice a psaní článků.

Na čem právě teď pracuješ?

Právě teď, při odpovídání na otázky, sýčuji – monitoruji sýčky obecné, ohrožené sovy, na Plzeňsku. Věnuji se i přípravě výstavy o vlčích a zařizování podzimních odchytů a kroužkování ptáků. Zima pak bude obdobím zpracovávání nasbíraných dat.

Vedeš v Oldřichově přírodovědný kroužek pro děti. Proč ses do toho pustila?

Ještě než jsem se do Oldřichova přestěhovala, byla jsem tázána, zda budu zakládat skautský oddíl. Překvapilo mě, že v obci žádný kroužek nebyl. Skautský oddíl by byl pro jednotlivce moc velké sousto, tak jsem si vymyslela kroužek. Snažím se jednou za pololetí s dětmi vyrazit někam na výlet/exkurzi, abychom zažili i něco víc, než se dá stihnout během pravidelných setkání.

Co by sis přála, aby si děti z kroužku odnesly?

Mokrý nohavice a trochu bláta na

rukách. :-D A teď vážně: kamarádství, zjištění, že zajímavé je i jejich okolí a není třeba vždy jezdit za zábavou jinam, či se uchýlit k mobilu/počítači. A když by se v dětech rozvinula i aspoň trocha vnímavosti k přírodě a prostředí, kde žijí, bude to milý bonus.

Dokážou dnes děti ještě překvapit tím, co všechno o přírodě vědí?

Rozhodně ano. Mimo jiné jsem ráda, že jsem se mohla díky dětem přiučit znalostem, a hlavně získat více nadšení pro ryby a horniny.

Nově organizuješ v Oldřichově transfer obojživelníků. Co bylo impulzem a jak taková akce vlastně probíhá?

Impulz přišel od všímavých obyvatel, kteří potkávali v jarním období uhynulé žáby na silnici. V příštím roce budeme s transfery pokračovat. V předjaří postavíme zábrany podél silnice a pak každé ráno (a někdy večer) vše obejdeme, zkontrolujeme a nalezené obojživelníky opatrně přeneseme přes rizikovou silnici a vypustíme. Důležité je dobře odhadnout a načasovat postavení i závěrečné uklizení zábran.

Do jakých dalších aktivit v obci jsi se zapojila a co tě nejvíc baví?

Každá akce, které jsem se zúčastnila, mi přinesla něco jiného a krásného. Pro Noc s Andersenem mě baví vymýšlet stanoviště i pozorovat zapálené děti při plnění úkolů. Ráda přispívám do Semínkovny a na setkáních si užívám sdílenou radost z pěstitelských úspěchů a odhodlání.

Co bys přála dětem, které dnes vyrůstají v Oldřichově?

V zimě dostatek sněhu na sněhuláky i bobování, na jaře rozkvetlé louky a cvrkající kobylky, v létě dostatek vody v potocích ke koupání i stavění hrází, na podzim mlhavé večery lákající k bojovkám i deskovkám, a hlavně dobré kamarády, se kterými to vše budou moci prožívat.

A k těmto přáním se připojuji, přeji Elišce spoustu elánu a děkuji za rozhovor,

:: Jiřa Vávrová

● FOTOGRAFIE Z AKCE DEN ŘEMESEL – 5. 9. 2026

● KALENDÁŘ AKCÍ

**KLUB SENIORŮ
VÝLET DO PODJEŠTĚDSKÉHO MUZEA
A JOHANITSKÉ KOMENDY V ČESKÉM DUBU**

6. ŘÍJNA, ÚTERÝ, 9:00
SRAZ NA VLAKOVÉ ZASTÁVCE OLDŘICHOV V HÁJÍCH

DÝŇOBRANÍ

10. ŘÍJNA, SOBOTA, 14:00, LOUKA U ŠKOLY

OTOKAR BŘEZINA VĚČNOSTÍ ZNĚJÍCÍ

22. ŘÍJNA, ČTVRTEK, 18:30, KNIHOVNA

PODZIMNÍ ŠPACÍR

24. ŘÍJNA, SOBOTA, 8:45 – 9:45, START V SOKOLOVNĚ

POJEĎTE S NÁMI DO DIVADLA – HLEDÁ SE TENOR

29. ŘÍJNA, ČTVRTEK, ODJEZD V 17:20 OD BESEDY,
VSTUPENKY PŘEDEM U JÍŘI VÁVROVÉ

**BLÍZKÝ VÝCHOD
BESEDA S PAVLOU JAZAIRIOVOU**

5. LISTOPADU, ČTVRTEK, 18:00, SÁL BESEDY

NEBOJ! (STRAŠIDELNÝ LES)

6. LISTOPADU, PÁTEK, DOZVÍTE SE KDE
– SLEDUJTE VÝVĚSKY

**KINO V KNIHOVNĚ - MOUDROST TRAUMATU,
BESEDA S PSYCHOTERAPEUTEM
JAKUBEM KABÍČKEM**

13. LISTOPADU, PÁTEK, 19:00, KNIHOVNA

**ROZSVÍCENÍ VÁNOČNÍHO STROMU
A SPOLEČNÉ ZPÍVÁNÍ KOLED**

29. LISTOPADU, NEDĚLE, 17:00, LOUKA U ŠKOLY

ADVENTNÍ OKÉNKA

1. – 24. PROSINCE, NA RŮZNÝCH MÍSTECH V OBCI

**POJEĎTE S NÁMI DO DIVADLA
PŘELET NAD KUKAČČÍM HNÍZDEM**

3. PROSINCE, ČTVRTEK, ODJEZD V 17:20 OD BESEDY,
VSTUPENKY PŘEDEM U JÍŘI VÁVROVÉ

MIKULÁŠSKÁ

5. PROSINCE, SOBOTA, 14:00 – 17:00, SÁL BESEDY

VÁNOČNÍ DÍLNÍČKY VE ŠKOLE

5. PROSINCE, SOBOTA, 14:00 – 17:00, ZÁKLADNÍ ŠKOLA

SETKÁNÍ U BETLÉMA

23. PROSINCE, STŘEDA, 17:00, BETLÉM NA PILÁCH

ROZBĚHÁME OLDŘICHOV

1. LEDNA, PÁTEK, 10:00, SRAZ PŘED BESEDOU

WEBOVÉ STRÁNKY OBCE
[HTTP://WWW.OLDERICHOV.CZ](http://www.olderichov.cz)

KONTAKTY NA VEDENÍ OBCE

OBE CNÍ ÚŘAD

STAROSTKA OBCE

Jana Šťastná

Telefon: **775 280 562**

E-mail: starosta@olderichov.cz

MÍSTOSTAROSTKA OBCE

Jiřina Vávrová

Telefon: **771 149 001**

E-mail: vavrova.jirina@seznam.cz

ÚŘEDNÍ DOBA:

PO 8:00 – 11:00 12:00 – 16:00

ÚT 8:00 – 11:00 12:00 – 14:30

ST 8:00 – 11:00 12:00 – 17:00

ČT 8:00 – 11:00 12:00 – 14:30

PÁ 8:00 – 11:00

polední pauza PO – ČT od 11:00 do 12:00

Neváhejte se na nás obrátit s tím, co Vás v obci trápí nebo těší.

Oldřichovské listy, občasník Oldřichova v Hájích; evidenční číslo: MK ČR E 10198.
Vychází 4x ročně. Nejbližší uzávěrky pro příští čísla: 10. 11. 2026, 10. 3. 2027, 10. 6. 2027, 10. 9. 2027.
Listy připravují: Jiřina Vávrová a Lenka Kosková Třísková. Korektura: Ivo Raisr. Sazba: McCAN, s.r.o.
Přispívat může každý. Občasník nepřijímá a nezveřejňuje soukromou inzerci.
Kontakt na redakci: vavrova.jirina@seznam.cz